

af Slagelse følgende Skrivelse: „I Betragtning af at Mejerierne her paa Egnen ved Salg af Suppleringsmælk til København allerede fra 1. Marts har erholdt en Pris af 60 Øre pr. Kande paa Mejeriets Perron, tillader vi os at anmode Mælkekompaniet om at give os samme Pris“. Det blev aflaaet fra vor Side. Derefter skete der Henvendelse til Mejeriorganisationernes Fællesudvalg, og saa fik dette Mejeri Tilladelse til at levere et lignende Kvantum Mælk, som det tidligere havde leveret, til Slagelse for en Pris af 30 Øre pr. kg. Dette Mejeri havde som sagt tidligere leveret til Slagelse, og ifølge en Bekendtgørelse fra Ministeriet — jeg tror af November 1917 — var de daværende Leverandører pligtige fremdeles at levere til den samme By, som de tidligere havde leveret til, men ikke desto mindre fik dette Mejeri Tilladelse til at beregne denne Mælk som Suppleringsmælk og erholdt derfor 100 Kr. om Ugen. Dertil kommer det kedelige for Kommunen, at vi er pligtige at betale Transporten for Suppleringsmælk, og disse 1500 Pound Mælk om Ugen koster os ca. 50 Kr. at faa transporteret. Jeg er bange for, at dette Forhold vil udvikle sig yderligere, naar Prisen paa Suppleringsmælken sættes op med 3 Øre pr. kg, og jeg ved, at en Del Mælkeproducenter, som tidligere har leveret Mælk til Mælkeforhandlere i Slagelse, har erklæret, at de fremtidig ikke kan gøre det, thi ved at levere Mælk til et bestemt Mejeri paa Landet kan de allerede nu opnaa 62 Øre pr. Kande, altsaa 31 Øre pr. kg, og isaa vil de ganske naturligt ikke levere den til Slagelse for 28 Øre pr. kg. Jeg vil spørge Indenrigsministeren, om den Bestemmelse, der blev fastsat vistnok i November 1917, at Mælkeproducenter, der hidtil har leveret Mælk til Forhandlere i Købstæderne, fremdeles var pligtige at levere dem Mælk, endnu gælder, eller om den er ophævet. Tillige vil jeg henstille, om man ikke kunde faa fjernet Bestemmelsen om, at der skal betales mere for Suppleringsmælk end for den øvrige Mælk, for ellers vil det uvægerligt medføre, at al Mælk vil blive betregnet som Suppleringsmælk, og Prisen vil blive ikke 32, men 35 Øre pr. kg. Endvidere vil jeg henstille til det Udvalg, der faar med i Sagen at gøre, at overveje, om det ikke er nødvendigt her at fastsætte meget store Bøder for Overtrædelse med Hensyn til disse Priser, saaledes, at disse Bøder skulde ramme ikke alene Køberne, men ogsaa Sælgeren, ellers er jeg bange for, at vi ikke bliver staaende ved de 35 Øre, men kommer endnu højere op.

Slebsager: Der er et enkelt Forhold, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Det er allerede fremdraget af vort Partis Ordfører, som ansaa det for heldigt, at Bestemmelsen om Mælkeudvalgene i Stedet for at findes i Ministeriets Bekendtgørelse blev sat ind i Loven. Denne Udtalelse vil jeg gerne slutte mig til. Jeg tror, det vil være overordentlig heldigt. Det er i det hele taget saaledes med denne Mælkeordning, som vi vedtog sidste Aar, og som vi altsaa nu staar overfor at skulle behandle igen, at den angiver i Virkeligheden kun Rammerne. At føre den ud i Livet og træffe Bestemmelse om alle Enkeltheder, ligger i Indenrigsministeriets Haand, og der er i den Bekendtgørelse, som blev udstedt om dette Forhold sidste Aar, en Ting, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Det angaar det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) var noget inde paa, nemlig Spørgsmaalet om Suppleringsmælken. Det hedder i Bekendtgørelsen, at det gennem Fællesorganisationen tilvebragte Kvantum Mælk skal af de paa-gældende Mælkeudvalg fordeles til de respektive Købstæders Mælkeforsyningsanstalter i Forhold til Forskellen mellem den Mængde Mælk, hver især har modtaget direkte fra Mælkeleverandørerne i 1916 og modtager i 1918. Det forekommer mig, at den Bestemmelse absolut vil medføre, at i alle Tilfælde for Københavns Vedkommende Mælkekompaniernes Interesse for at fremskaffe Mælk direkte her til Byen svækkes, idet man jo maa gaa ud fra, at hvis den ikke faar saa megen Mælk direkte, som den har faaet tidligere, kan den faa Erstatning gennem Suppleringsmælk. Det tror jeg vil være overordentlig uheldigt. Fordelingen af denne Suppleringsmælk maa vistnok ske paa en saadan Maade, at man ikke svækker Mælkekompaniernes Interesse for at fremskaffe saa megen Mælk som vel muligt direkte fra Leverandørerne. Derfor vil jeg finde det naturligt, om Leveringen af Suppleringsmælk stod i et naturligt Forhold til den Mælkemængde, som de forskellige Mælkekompanier var i Stand til selv at fremskaffe. Derved skabte man lige Forhold for de forskellige Mælkekompanier. Som Bekendtgørelsen er affattet, og som jeg mener at vide, at den praktiseres, er det i Virkeligheden det Mælkekompani, som fremskaffer direkte det mindste Kvantum Mælk, der faar til delt det største Kvantum af Suppleringsmælk, og det forekommer mig at være